

Եղիշե Չարենց

Կնոստենանք մի իրիկուն Հավերժական Կապույտին

Կնոստենանք մի իրիկուն Հավերժական Կապույտին
Կնոստենա երկրի հեռուն Հավերժական Կապույտին...

Վերջի՛ն սիրով կհամբուրեմ քո ոտները հոգնաբեկ.
Դու կմեռնես՝ նայվածքդ հեռուն՝ Հավերժական Կապույտին...

Եվ մարմինը քո խնկաբույր հնամենի խունկեղեզ
Կայրեմ որպես գոհաբերում Հավերժական Կապույտին...

Կարս 1916

Մոսկվա 1917